

ва условно със спазване на мащаба. Схемите на строежа на органите се рисуват при малко увеличение, а детайлният строеж на отделните клетки и тъкани – при голямо увеличение на микроскопа. Рисунките се разполагат в лявата страна на листа, а от дясната се изнасят обяснителните надписи. Над рисунките се пише наименованието на растението (българско и латинско). Рисунките трябва да бъдат едри (не повече от 2–3 на лист).

За по-голяма прегледност при означаване на схемите се избират единни за всички рисунки условни цветове за всички структури. Например клетъчната обвивка, обвивката на органоидите и цитоплазмата се очертават с черен молив, хлоропластите, хлоренхима и фелодермисът – със зелен, ксилемът – с кафяв, флоемът – със син, колехимът – с жълт, склеренхимът и склереидите – с червен и т.н.

Когато ботаническата рисунка е изпълнена правилно, тя е прегледна, до известна степен схематична и идеализирана, с верни обозначения и дава пълна нагледна представа за изучавания обект.

За избягване на някои неточности при рисуването може да се използва рисувателен апарат. Най-често се работи с апарата на Аббе. Известни са и други модели рисувателни апарати. Общото за тяхното устройство е това, че те са съставени от система призми и лещи, с помощта на които наблюдаващият вижда едновременно върху листа проектирания образ на обекта и върха на молива. Без съмнение рисуването с тези апарати е по-точно и по-лесно, но поддържането им е трудно и за това при лабораторните упражнения обикновено те не се ползват.

Освен рисунките, направени свободно или с рисувателен апарат, често е необходимо да се фиксира структурата на обекта или серия обекти в динамика и т.н. В тези случаи се използва микрофотографията. Най-простите и разпространени устройства, позволяващи да се извършва фотографиране от микроскопа, се наричат микрофотонаставки. По-съвършените фотонаставки са снабдени с устройства, позволяващи да се определя времето за експонация, а най-съвършените са напълно автоматизирани. Всички микрофотонаставки имат три основни части – специален МФ-тубус, основно тяло с визор и фотокамера, и специално електронно устройство, свързано с тях (т.н. МФ-матик). След настройването на прибора и фокусирането на обекта по-нататъшният процес на работа се извършва чрез натискане само на един бутон. При това автоматически се определя продължителността на експонацията